

grænse på 18.000 kr. efter timelønsindekset for industriens arbejdere, idet det ved reguleringen fremkomne beløb afrundes opad til nærmeste med 100 delelige beløb. Beløbet på de 18.000 kr. bliver her efter 21.500 kr. i 1976.

Den foreslåede regulering vil i et vist omfang sikre, at kommunerne hvert år vil få samme andel i sømandsskatten, som hvis sømandsindkomsten var blevet beskattet efter de almindelige regler. Det vil imidlertid ikke være tilfældet under alle omstændigheder. Dette hænger bl.a. sammen med, at reguleringen sker på grundlag af udviklingen i timelønnen for industriarbejdere, der kan udvikle sig anderledes end de indtægter, der omfattes af sømandsbeskatningen. Desuden sker reguleringen af tekniske

grunde på basis af timelønnens udvikling i en periode, der ligger $1\frac{3}{4}$ år forud for det pågældende lønningsår. Derfor kan den faktiske lønudvikling fra det ene lønningsår til det andet afvige en del fra de procenter, der skal benyttes ved reguleringen af 18.000 kr.'s grænsen. Endelig tages der ved en regulering ikke hensyn til, at ændringen i udskrivningsreglerne fra det ene år til det andet kan medføre ændringer i kommunernes andel i den samlede indkomstskat i land. Det kan derfor selv med den foreslåede regulering af 18.000 kr.'s grænsen stadig blive nødvendigt af og til at ændre reglen i sømandsskatte-lovens § 28, stk. 2, for at sikre, at kommunerne får en andel af sømandsskatten, som nogenlunde svarer til deres andel af den samlede indkomstskat i land.